ស្តង់ដាសកម្មភាពកម្ចាត់មីនកម្ពុជា

ជំពូក ១៦

ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម

~~~~~~

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកម្ចាត់មីន និងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន

អគារថ្មីផ្លូវលេខ ២៧៣កែង៥១៦ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទលេខ: ០២៣-៨៨៥-៩៤១|០២៣-៨៨១-៤៩២

គេហទំព័រ: www.cmaa.gov.kh
~~~~~~

មាតិកា

ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម 2

សេចក្តីផ្តើម 2

១. ទ្រង់ទ្រាយ វិសាលភាព 3

៣. គោលការណ៍ទូទៅ 3

៤. ការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស 3

៥. ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស 4

៦. ធនធាន និងវិធីសាស្ត្រ 10

៧. ការកំណត់ទំហំ និងរបាយការណ៍ 11

៨. ការទទួលខុសត្រូវនិងភាតព្វកិច្ច 12

ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម

សេចក្តីផ្តើម

ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម គឺជាវិធីសាស្ត្ររួមបញ្ចូលគ្នារវាងការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស និង ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពគ្រាប់បែកចង្កោមនៅ ក្នុង ប្រទេសកម្ពុជា។ វិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង សាកល្បង និងអនុវត្តនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និង វៀតណាម ដោយមានការកែសម្រួលតិចតួចឲ្យស្របទៅនឹងស្ថានភាពប្រទេសនីមួយៗ។

គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម គឺដើម្បីកំណត់រកទីតាំង គូសផែនទី និងកំណត់ តំបន់ដែលមានគ្រាប់បែកចង្កោម។ ការអនុវត្តការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម មានសារៈសំខាន់ សម្រាប់ ប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន និងបោសសម្អាតចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត ដោយប្រើប្រាស់ពេលវេលា សមស្រប និងធនធានតិចតួច។

បច្ចុប្បន្ននេះ នៅមិនទាន់មានស្តង់ដាអន្តរជាតិណាមួយ ចែងអំពីការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) ទេ ប៉ុន្តែមជ្ឈមណ្ឌលអន្តរជាតិសម្រាប់ការដោះមីនមនុស្សធម៌ទីក្រុងហ្សឺណែវ (GICHD) បានចេញ ផ្សាយឯកសារជាច្រើនដែលគ្របដណ្តប់លើប្រធានបទនេះ។ មុននឹងអានឯកសារស្តង់ដាកម្ចាត់មីនជំពូកទី ១៦នេះ អ្នកគួរអាន ឯកសារ "គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីគ្រាប់បែកចង្កោម" ដែលចេញដោយ GICHD ក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ និងស្តង់ដាកម្ចាត់មីនកម្ពុជាជំពូក១៥ ស្តីពីការកាត់បន្ថយផ្ទៃដី ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) មានភាពខុសគ្នាពីការស្រាវជ្រាវ មិន បច្ចេកទេស និងការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស នៅលើតំបន់មានមីន ហើយការស្រាវជ្រាវនេះ ខុសគ្នាទៅនឹងការ ស្រាវជ្រាវគ្រាប់បែកចង្កោមដែលអនុវត្តក្នុងប្រទេសដទៃទៀតក្រៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គ្រាប់បែកចង្កោម មិនមានកម្រិតគំរាមគំហែងដូចគ្រាប់មីនទេ ហើយគ្រាប់មីន ជាធម្មតាអាចផ្ទុះនៅពេលដែលរងទម្ងន់ពីមនុស្ស សត្វ ឬយានយន្ត។ ប៉ុន្តែគ្រាប់បែកចង្កោម ក៏អាចបង្កការ គំរាមកំហែងប្រសិនបើត្រូវទទួលរងកំដៅខ្លាំង(ឧទាហរណ៍ការដុត) ឬត្រូវបានវាយដំដោយវត្ថុរឹង ដូចជាចបកាប់ ឬ គ្រាប់បែកចង្កោមនោះត្រូវបានកែច្នៃដោយបុគ្គល ដែលមិនមានជំនាញ។ ចំពោះកុមារ គ្រាប់បែកចង្កោម អាចមាន ការគំរាមកំហែងខ្លាំងជាងគ្រាប់មីន។ គ្រាប់បែកចង្កោមមានរូបរាងតូច អាចមើលឃើញនៅលើផ្ទៃដី ដែលមានភាព ទាក់ទាញឲ្យកុមាររើសយកមកលេង។

នៅក្នុងក្របខណ្ឌប្រតិបត្តិការ ដោយការគំរាមគំហែងនៃគ្រាប់បែកចង្កោមនៅកម្ពុជាមានកម្រិតទាប ប្រតិបត្តិករអាច ពង្រាយកម្លាំងចូលក្នុងចម្ការគ្រាប់ដោយកម្រឹតនៃការប្រុងប្រយ័ត្នទាបជាងការដាក់ពង្រាយកម្លាំង នៅក្នុងចម្ការមីន។ ជាទូទៅមិនមានការរឹតត្បិតលើការបំលាស់ទីរបស់បុគ្គលិកក្នុងអំឡុងពេលស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស លើកលែងតែនៅពេលជីកកកាយរកប្រភពសម្លេង ឬការកម្ទេចគ្រាប់។ ដោយហេតុដូចនេះ ការដាក់ពង្រាយកម្លាំង ស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោមមានល្បឿនលឿនជាងការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសនៅក្នុងចម្ការមីន។

១. ទំហំ និងវិសាលភាព

ស្តង់ដានេះ បង្កើតគោលការណ៍ និងផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការរៀបចំបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ (SOPs) និងកំណត់ពីការទទួលខុសត្រូវ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ប្រតិបត្តិករ និងភ្នាក់ងារបោសសម្អាតមីនទាំងអស់នៅប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងការអនុវត្តការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម CMRS ដើម្បីរកឲ្យឃើញ និងកំណត់បាននូវចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត CHA ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង (SHA)។

ពេលដែលគ្រាប់មីនប្រឆាំងមនុស្ស ឬមីនប្រឆាំងរថក្រោះ ត្រូវបានរកឃើញក្នុងអំឡុងពេលស្រាវជ្រាវ នោះការងារស្រាវជ្រាវ ត្រូវបញ្ឈប់ ហើយការស៊ើបអង្កេតត្រូវធ្វើឡើង។ ប្រសិនបើតំបន់នោះ អាចកំណត់ថាមិនមែនជាចម្ការមីន នោះប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) ត្រូវបន្ត។

២. វាក្យស័ព្ទ និងនិយមន័យ

សន្ទានុក្រមនៃវាក្យស័ព្ទ និយមន័យ និងពាក្យកាត់ទាំងអស់ ដែលបានប្រើនៅក្នុងស្តង់ដានេះ មានពន្យល់នៅក្នុងជំពូក៣០។

- តំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង: ដីដែលគេសង្ស័យថាមានគ្រាប់បែកចង្កោម (យោងទៅតាមចំណាត់ចាត់ថ្នាក់ប្រភេទដីនៅក្នុងស្តង់ដាជំពូក១៤)
- ចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត: ដីដែលមានគ្រាប់បែកចង្កោម។

៣. គោលការណ៍ទូទៅ

គោលការណ៍នៃការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម(CMRS)

ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោមនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺជាការស្រាវជ្រាវផ្អែកលើភស្តុតាង ដែលចាប់ផ្តើមដោយការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស រួមជាមួយការសិក្សាទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ព្រមទាំងការប្រជុំភូមិ និងបន្តដោយការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសលើតំបន់សង្ស័យមានការគំរាមគំហែងពីគ្រាប់បែកចង្កោម។

៤. ការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស

គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស (Non-Technical Survey) គឺបញ្ជាក់ពីភស្តុតាងនៃការគំរាមកំហែង ដើម្បីកំណត់ប្រភេទ កម្រិតនៃការគំរាមកំហែង និងឈានទៅកំណត់បាននូវទំហំនៃតំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង។

ដំណើរការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេស ចាប់ផ្តើមដោយការសិក្សា និងវិភាគលើប្រភេទទិន្នន័យមួយចំនួន ឧទាហរណ៍ដូចជា៖

ក) ទិន្នន័យទម្លាក់គ្រាប់បែករបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
ខ) ទិន្នន័យស្រាវជ្រាវកន្លងមក
គ) ទិន្នន័យគ្រោះថ្នាក់មីន/គ្រាប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធ CMVIS
ឃ) របាយការណ៍កម្ទេចគ្រាប់របស់ EOD កន្លងមក
ង) របាយការណ៍សហគមន៍

ច) ភស្តុតាងផ្សេងៗដែលបញ្ជាក់បានថាមានគ្រាប់បែកចង្កោម

ប្រសិនបើការសិក្សាលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ បង្ហាញពីភស្តុតាងដែលអាចបញ្ជាក់បានថាមានគ្រាប់បែកចង្កោមនៅក្នុងតំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង SHA ក្រុមស្រាវជ្រាវ ត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំជាមួយសហគមន៍ក្នុងគោលបំណងស្វែងរកប្រភពព័ត៌មាន ដែលអាចជឿទុកចិត្តបាន និងទៅត្រួតពិនិត្យទីតាំងជាក់លាក់ដើម្បីវិភាគបន្ថែមទៀត។ ភស្តុតាងមួយចំនួន ឧទាហរណ៍ដូចជា៖

ក) គ្រាប់បែកចង្កោមដែលមើលឃើញ

ខ)បំណែកគ្រាប់បែកចង្កោមដែលមើលឃើញ

គ) មេគ្រាប់បែកចង្កោមដែលមើលឃើញ

ឃ) សាក្សីដែលគួរឱ្យទុកចិត្តបានឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម (យ៉ាងហោចណាស់មានអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានច្បាស់ពីរនាក់)

ចំណុចភស្តុតាងដែលបានកត់ត្រាត្រូវចាត់ជាចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស។

ត្រូវបញ្ចូលព័ត៌មានខាងក្រោមនៅក្នុងផែនទីស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS)៖

- ការគូសនិមិត្តសញ្ញាដូចបានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ង នៃស្តង់ដាជំពូក១៥
- ចំណុចយោង (ចំណុចថេរ) ចំណុចយោងបន្ទាប់ ចំណុចចាប់ផ្តើម ចំណុចរបត់ និងចំណុចរបត់បន្ទាប់ ដែលអាចកំណត់បាន
- និយាមកា ចម្ងាយ និងទិសពីចំណុចយោងថេរ ចំណុចចាប់ផ្តើម និងចំណុចរបត់
- ទីតាំងគ្រាប់បែកចង្កោម/ERW និងដានគ្រាប់។

បន្ទាប់ពីការសិក្សាលើទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ជំហានទីពីរនៃការស្រាវជ្រាវមិនបច្ចេកទេសគឺត្រូវរៀបចំប្រជុំភូមិ ដើម្បីស្វែងរកភស្តុតាង ឬទីតាំង សំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម ឬសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម (ERW) ផ្សេងទៀត ដែលនឹងត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងរបាយការណ៍តំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង។

រាល់ចំណុចភស្តុតាងនៃគ្រាប់បែកចង្កោម ដែលបានកំណត់នៅក្នុងតំបន់សង្ស័យមានការគំរាមកំហែង នឹងក្លាយទៅជាចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស។

គ្រាប់បែកចង្កោម ឬគ្រាប់មិនទាន់ផ្ទុះដទៃទៀត ដែលបានរកឃើញក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវ នឹងត្រូវយកចេញ ឬកម្ទេចចោលក្នុងថ្ងៃតែមួយ ប្រសិនបើអាច។

៥. ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស

ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស សំដៅទៅលើការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យទាក់ទងនឹងវត្តមានគ្រាប់បែកចង្កោម តាមរយៈប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសសមស្របក្នុងការកំណត់តំបន់ដែលមាន ឬគ្មានគ្រាប់បែកចង្កោម ដើម្បីគាំទ្រដំណើរការរៀបចំផែនការ និងចាត់អាទិភាព។

ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសដែលត្រឹមត្រូវពេញលេញ ជួយឲ្យការបោសសម្អាតគ្រាប់បែកចង្កោមមានប្រសិទ្ធផល និងធ្វើឲ្យការរំដោះផ្ទៃដីប្រកបដោយទំនុកចិត្តដោយពុំចាំបាច់មានអន្តរាគមន៍បច្ចេកទេសបន្ថែមទៀត ហើយជាលទ្ធផលនាំឲ្យការប្រើប្រាស់ធនធានមានប្រសិទ្ធភាព។

ការទម្លាក់គ្រាប់បែកចង្កោមនីមួយៗបានបន្សល់ទុកដានដែលមានទ្រង់ទ្រាយ និងទំហំខុសៗគ្នា អាស្រ័យលើប្រភេទគ្រាប់ កម្ពស់ និងល្បឿននៅពេលដែលមេគ្រាប់ត្រូវបានទម្លាក់។ គោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស គឺកំណត់ព្រំនៃផ្ទៃដីដែលមានគ្រាប់បែកចង្កោម ដើម្បីជៀសវាងការចំណាយពេលវេលា និងធនធានលើការស្រាវជ្រាវនៅកណ្តាលនៃពហុកោណគ្រាប់ទម្លាក់ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ទិន្នន័យទម្លាក់គ្រាប់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក គោលដៅទម្លាក់គ្រាប់ ដាននៃទិសដៅហោះហើររបស់យន្តហោះ និងចំនុចភស្តុតាង គួរយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីជាជំនួយដល់ក្រុមស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស។

គោលបំណងចំបងនៃការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) គឺស្វែងរកភស្តុតាងនៃដានគ្រាប់ទម្លាក់។ ភស្តុតាងទាំងនោះ រួមមានគ្រាប់បែកចង្កោម គីប និងអំបែង។ ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស គួរធ្វើឲ្យបានរហ័សទៅលើផ្ទៃដីទំហំ ៥០ ម៉ែត្រ x ៥០ ម៉ែត្រ (២៥០០ ម៉ែត្រការ៉េ) នៅក្នុងទីតាំងប្រអប់ដែលចាប់ផ្តើមដំបូងជុំវិញចំណុចភស្តុតាង។ ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) គឺដើម្បីបញ្ជាក់ប្រអប់ណាដែលមានភស្តុតាងនៃវត្តមានសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។ បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវចំនួនបួននាក់ដែលត្រួតពិនិត្យដោយមេក្រុមមួយនាក់ ត្រូវបានចាត់ឲ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រអប់នីមួយៗ។ នៅពេលបុគ្គលិកស្រាវជ្រាវម្នាក់រកឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម ឬភស្តុតាងជាក់ស្តែង ដូចជាគីបគ្រាប់បែកចង្កោម ការស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រអប់នោះនឹងត្រូវបញ្ចប់ ហើយប្រអប់នេះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ក្រហម ហើយភស្តុតាងក្នុងប្រអប់នឹងត្រូវកត់ត្រា។

ក្រុមស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសត្រូវប្រើប្រាស់ចំណុចភស្តុតាងជាចំណុចចាប់ផ្តើម សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ។ ការស្រាវជ្រាវនៅតំបន់ដែលមានព្រៃល្បាស់តិចទៅមធ្យមគួរប្រើគ្រីត (Grid) និងនីតិវិធីពុះប្រអប់។ មុនពេលដាក់ពង្រាយកម្លាំង ត្រូវបង្កើតផែនទីគ្រីត (Grid map) ១x១គីឡូម៉ែត្រដែលមាន៤០០ប្រអប់ ដែលប្រអប់នីមួយៗមានទំហំ៥០x៥០ម៉ែត្រ។ ផែនទីគ្រីត (Grid map) នេះនឹងត្រូវដាក់លើចំណុចភស្តុតាង ដែលមានស្រាប់ស្ថិតនៅជិតចំណុចកណ្តាល។ ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសជាធម្មតាចាប់ផ្តើមនៅក្នុងប្រអប់មួយ ដែលនៅជាប់នឹងភស្តុតាង ហើយឈានឆ្ពោះទៅរកដានគ្រាប់ទម្លាក់ក្នុងគោលបំណង ដើម្បីកំណត់ឲ្យបាននូវព្រំនៃដានគ្រាប់ទម្លាក់នោះ។

រាល់ចំណុចកណ្តាលនៃប្រអប់៥០x៥០ម៉ែត្រត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងម៉ាស៊ីន GPS របស់ប្រធានក្រុម។ បន្ទាប់មក ប្រធានក្រុមត្រូវស្វែងរកចំណុចកណ្តាលនៃប្រអប់ដែលបានជ្រើសរើស ហើយប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនរាវត្រួតពិនិត្យចំណុចកណ្តាលនោះមុនពេលដាំបង្គោលចូលក្នុងដី។ បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវចំនួនបួននាក់រាយខ្សែរបស់គាត់ភ្ជាប់ទៅនឹងបង្គោល ហើយបែងចែកប្រអប់៥០x៥០ម៉ែត្រជាបួនផ្នែកដែលមានទំហំ២៥x២៥ម៉ែត្រ។ បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវម្នាក់ៗត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការស្រាវជ្រាវប្រអប់របស់គាត់ ដែលមានការត្រួតពិនិត្យពីប្រធានក្រុមនៅក្នុងលំនាំដែលបានបង្ហាញខាងក្រោម។

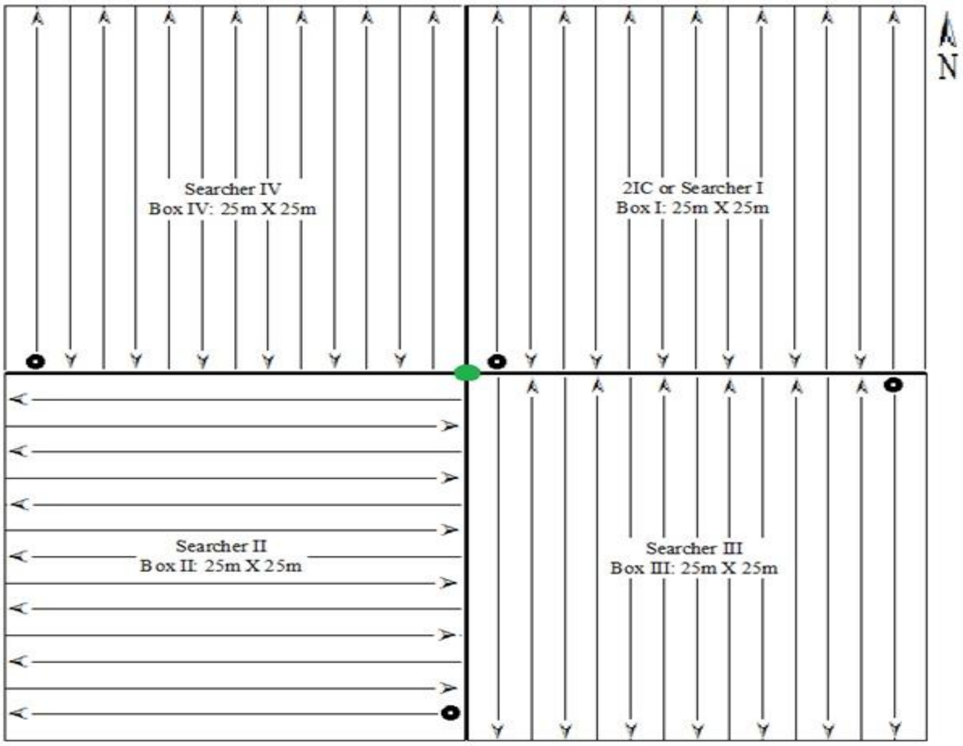

ឧទាហរណ៍នៃការពង្រាយកម្លាំងស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រអប់៥០មx៥០ម

ការពង្រាយកម្លាំងស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រអប់ ៥០មx៥០ម ដែលត្រូវបានបែងចែកជាបួនប្រអប់តូច ២៥ម x២៥ម។ ប្រព័ន្ធនេះត្រូវការបុគ្គលិកស្រាវជ្រាវចំនួនបួននាក់ ដូចមានក្នុងឧទាហរណ៍ខាងលើ បុគ្គលិកម្នាក់ក្នុងចំណោមបុគ្គលិកទាំងបួននាក់មានតួនាទីអនុប្រធានក្រុម ។ ប្រធានក្រុមនឹងដឹកនាំបុគ្គលិកធ្វើការស្រាវជ្រាវក្នុងលំនាំមួយ ដែលធានានូវការមិនរំខានពីម៉ាស៊ីនរាវមីនមួយទៅម៉ាស៊ីនមួយទៀត។ ចំណុចខ្មៅទាំងបួនបង្ហាញពីចំណុចចាប់ផ្តើមរបស់បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវម្នាក់ៗ និងមានការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងជិតដល់ពីប្រធានក្រុម។ តាមធម្មតាការស្រាវជ្រាវនឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងទិសដៅពីជើងទៅត្បូង និងពីកើតទៅលិច។

ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសអាចត្រូវបានអនុវត្តជាសកម្មភាពឯករាជ្យ ឬអាចរួមបញ្ចូលជាមួយកិច្ចប្រតិបត្តិការបោសសម្អាត។ ប៉ុន្តែសូមរំលឹកថា មិនគួរប្រើប្រាស់ក្រុមស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសធ្វើការបោសសម្អាត មុនពេលចម្ការគ្រាប់ (SHA)ត្រូវបានកំណត់ជាចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត (CHA)។ ធ្វើបែបនេះអាចឲ្យកម្ពុជារាយការណ៍បានត្រឹមត្រូវអំពីទំហំចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិតក្នុងពេលវេលាមួយដែលសមស្របៗក្នុងករណី ដែលភាគច្រើននៃចម្ការគ្រាប់នៅក្នុងតំបន់ត្រូវបានបញ្ចប់ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ក្រុមស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស គួរដូរតួនាទីទៅជាក្រុមបោសសម្អាត ដើម្បីបោសសម្អាតចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត យោងតាមដំណើរការរៀបចំផែនការ និងចាត់អាទិភាពនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ប្រព័ន្ធឲ្យកូដពណ៌

អាស្រ័យលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស ប្រអប់នីមួយៗនឹងត្រូវដាក់ឲ្យមានពណ៌ដូចខាងក្រោម:

ការកំណត់ព័ណ៌ក្នុងប្រអប់ (៥០x៥០ម) នៅពេលដែលរកឃើញភស្តុតាង ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើ CMRS

COLOR CODE	IDENTIFICATION COLOUR	MEANING IN ENGLISH	MEANING IN KHMER	RGB CODE
6	Red ក្រហម	CM FOUND	រកឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម	**255, 0, 0**
5	Yellow លឿង	CM FRAGMENT FOUND	រកឃើញអំបែងគ្រាប់បែកចង្កោម	**255, 255, 0**
4	Orange ទឹកក្រូច	ERW FOUND	រកឃើញគ្រាប់យុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ	**255, 155, 55**
3	Blue ខៀវ	MK FOUND	រកឃើញគ្រាប់គ្រាប់ MK	**0, 155, 255**
2	Grey ប្រផេះ	INACCESSIBLE	មិនអាចចូលស្រាវជ្រាវបាន	**155, 155, 155**
1	Green បៃតង	NOTHING FOUND	រកមិនឃើញគ្រាប់	**0, 255, 0**
0	White ស	NOT SURVEYD/SKIPPED	មិនទាន់បានចូលស្រាវជ្រាវ ឬរំលង	**255, 255, 255**

របៀបដាក់ពណ៌ក្នុងប្រអប់នៃដំណើរការធ្វើ CMRS៖

ក) ចំណុចដែលបានរកឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម ត្រូវបានដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ និងកត់ត្រាលេខនិយាមការ។ ប្រអប់នោះត្រូវបានលាបពណ៌ក្រហម (កូដពណ៌លេខ: ៦) នៅលើផែនទី (Grid Map) ហើយក្រុមត្រូវផ្លាស់ទីទៅប្រអប់បន្ទាប់ដើម្បីបន្តការស្រាវជ្រាវ។ គ្រាប់បែកចង្កោមដែលរកឃើញនឹងត្រូវកម្ទេចចោល។

ខ) ប្រសិនបើរកឃើញអំបែងដោយដឹងច្បាស់ថាជាផ្នែកមួយនៃគ្រាប់បែកចង្កោម ប្រអប់នោះនឹងត្រូវបានផាត់ពណ៌លឿង(កូដពណ៌លេខ: ៥) ហើយក្រុមត្រូវផ្លាស់ទីទៅប្រអប់បន្ទាប់ដើម្បីបន្តការស្រាវជ្រាវ។ អំបែងនឹងត្រូវយកចេញពីទីតាំងនោះ ដើម្បីជៀសវាងការរំខានដល់ក្រុមបោសសម្អាតនៅពេលក្រោយ។

គ) ចំណុចដែលបានរកឃើញសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម (មិនមែនគ្រាប់បែកចង្កោម) នៅក្នុងប្រអប់ ត្រូវបានដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ និងកត់ត្រាលេខនិយាមការ។ ប្រអប់នោះមិនគួរផាត់ពណ៌ទឹកក្រូចនៅឡើយទេ (កូដពណ៌លេខ: ៤) ហើយក្រុមត្រូវបន្តស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតរហូតដល់ពេញមួយប្រអប់ ប្រសិនបើរកឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម ឬអំបែង ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ក្រហម ឬពណ៌លឿង។ ប្រសិនបើរកមិនឃើញ ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ទឹកក្រូច។ សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ERW នឹងត្រូវកម្ទេចចោល។

ឃ) ប្រសិនបើរកឃើញគ្រាប់ទម្លាក់ពីយន្តហោះ (MK) នៅក្នុងប្រអប់ គ្រាប់នោះនិងត្រូវបានដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ និងកត់ត្រាលេខនិយាមការ។ ប្រអប់នោះមិនគួរផាត់ពណ៌ទឹកខៀវនៅឡើយទេ (កូដពណ៌លេខ: ៣) ហើយក្រុមត្រូវបន្តស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតរហូតដល់ពេញមួយប្រអប់ ប្រសិនបើរកឃើញគ្រាប់បែកចង្កោម ឬអំបែង ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ក្រហម ឬពណ៌លឿង។ ប្រសិនបើរកមិនឃើញ ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ខៀវ។ គ្រាប់ទម្លាក់ពីយន្តហោះ (MK) នឹងត្រូវយកចេញ ឬកម្ទេចចោលឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ង) ប្រសិនបើប្រអប់ណាមួយមិនអាចចូលទៅដល់ ឬប្រធានក្រុមគិតថាប្រអប់នោះមានភាពលំបាកក្នុងការស្រាវជ្រាវតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌ប្រផេះ (កូដពណ៌លេខ: ២) ហើយក្រុមត្រូវផ្លាស់ទីទៅប្រអប់បន្ទាប់ដើម្បីបន្តការស្រាវជ្រាវ។

ច) ប្រសិនបើរកមិនឃើញអ្វីនៅក្នុងប្រអប់តាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ ប្រអប់នោះនឹងត្រូវផាត់ពណ៌បៃតង (កូដពណ៌លេខ: ១) ហើយក្រុមត្រូវផ្លាស់ទីទៅប្រអប់បន្ទាប់ដើម្បីបន្តការស្រាវជ្រាវ។

ឆ) ប្រអប់ណាមិនបានស្រាវជ្រាវ ប្រអប់នោះនៅរក្សាទុកជាពណ៌ស(កូដពណ៌លេខ: ០)។ ប្រសិនបើប្រអប់ណាមានពណ៌ស ក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការស្រាវជ្រាវ វាអាចមានន័យថាប្រអប់នោះអាចនឹងរង់ចាំការស្រាវជ្រាវ ប៉ុន្តែបើប្រអប់នោះនៅតែរក្សាទុកពណ៌សលើផែនទីចុងក្រោយ សន្មត់ថាប្រអប់ទាំងនោះត្រូវបានរំលង។

20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	280	300	320	340	360	380	400
19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	279	299	319	339	359	379	399
18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	278	298	318	338	358	378	398
17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	277	297	317	337	357	377	397
16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	276	296	316	336	356	376	396
15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	275	295	315	335	355	375	395
14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	274	294	314	334	354	374	394
13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	273	293	313	333	353	373	393
12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	272	292	312	332	352	372	392
11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	271	291	311	331	351	371	391
10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	270	290	310	330	350	370	390
9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	269	289	309	329	349	369	389
8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	268	288	308	328	348	368	388
7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	267	287	307	327	347	367	387
6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	266	286	306	326	346	366	386
5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	265	285	305	325	345	365	385
4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	264	284	304	324	344	364	384
3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	263	283	303	323	343	363	383
2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	262	282	302	322	342	362	382
1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	261	281	301	321	341	361	381

ឧទាហរណ៍ខាងលើ បង្ហាញពីលទ្ធផលចុងក្រោយបន្ទាប់ពីការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសត្រូវបានបញ្ចប់។ ដានគ្រាប់បែកចង្កោមត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ ជាលទ្ធផល គ្រាប់បែកចង្កោមត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងប្រអប់ចំនួនប្រាំបួន(ពណ៌ក្រហម) មានប្រអប់បួនបន្ថែមដែលមានភស្តុតាងស្រាប់ សរុបប្រអប់ដែលបញ្ជាក់ពីភស្តុតាងមានចំនួន១៣។ លើសពីនេះ មានអំបែងគ្រាប់បែកចង្កោមដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងប្រអប់ផ្សេងទៀតចំនួន ១៣ ដែលមានព័ណ៌លឿង។ ប្រអប់ពណ៌សមិនបានស្រាវជ្រាវ ហើយត្រូវបានរំលង ចំណែកឯប្រអប់ពណ៌បៃតង (រកមិនឃើញអ្វី) បង្ហាញពីតំបន់ដែលផុតពីការគំរាមកំហែង ហើយអាចជួយឲ្យក្រុមស្រាវជ្រាវក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់ចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត (CHA) ។

ពហុកោណចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិតត្រូវបោសសម្អាត គួរគូសនៅលើជាយខាងក្រៅនៃប្រអប់ពណ៌បៃតង ប៉ុន្តែគួរគិតគូអំពីការកាត់បន្ថយចំនួនរបត់មិនឲ្យមានភាពស្មុគស្មាញច្រើន។

នៅក្នុងតំបន់ព្រៃក្រាស់ ដែលមិនអាចដាក់ពង្រាយក្រុមស្រាវជ្រាវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃប្រព័ន្ធស្រាវជ្រាវតាមនីតិវិធីពុសប្រអប់។ ឧបករណ៍ ឬម៉ាស៊ីនកាត់ព្រៃអាចយកមកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែជាទូទៅមិនគួរប្រើប្រាស់នោះទេ ព្រោះវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) គឺផ្តោតទៅលើល្បឿននៃការស្រាវជ្រាវឲ្យបានឆាប់រហ័សជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ធនធានជាអប្បបរមា។

ផ្ទុយទៅវិញក្រុមស្រាវជ្រាវគួរតែផ្តោតទៅលើតំបន់ជុំវិញតំបន់ព្រៃក្រាស់ ឬតំបន់មានឧបសគ្គផ្សេងៗដែលបង្អាក់ដល់ការពង្រាយកម្លាំងផ្ទាល់។ បន្ទាប់មកក្រុមនេះ ត្រូវប្រើប្រាស់ GPS ដើម្បីតាមដាន កត់ត្រាតំបន់ដែលបានស្រាវជ្រាវ។ ទិន្នន័យដែលបានកត់ត្រាដោយប្រព័ន្ធ GPS នេះ នឹងត្រូវដាក់នៅលើផែនទី (Grid Map) ហើយលេខនិយាមការនៃភស្តុតាងដែលបានរកឃើញក៏ត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅលើផែនទី(Grid Map) ផងដែរ។ តំបន់ដែលត្រូវបានស្រាវជ្រាវនឹងគ្របដណ្តប់លើផ្នែកខ្លះនៃប្រអប់លើសពីមួយ លេខកូដពណ៌ក៏នៅតែអាចប្រើប្រាស់បាន។ ប្រព័ន្ធនេះនៅតែផ្តល់ការចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ដល់ក្រុមស្រាវជ្រាវក្នុងការកំណត់ចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត CHA។

ការកំណត់ពេលវេលា និងភាគរយផ្ទៃដីដែលបានស្រាវជ្រាវគួរតែត្រូវបានកំណត់ និងបញ្ជាក់នៅក្នុងបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ (SOP) របស់ប្រតិបត្តិករ។ ការកំណត់ពេលវេលា និងភាគរយផ្ទៃដីដែលត្រូវស្រាវជ្រាវ អាស្រ័យលើស្ថានភាពដីផងដែរ ប៉ុន្តែប្រសិនបើរកមិនឃើញភស្តុតាងអ្វីទេ គួរតែមានការកំណត់ពេលវេលាសម្រាប់បញ្ឈប់ការស្រាវជ្រាវ និងផាត់ពណ៌បៃតងទៅលើប្រអប់នេះ ហើយបន្តទៅស្រាវជ្រាវប្រអប់បន្ទាប់។

ការរំលងប្រអប់គួរតែត្រូវបានអនុវត្ត ប្រសិនបើក្រុមស្រាវជ្រាវបានជួបប្រទះវត្តមានគ្រាប់បែកចង្កោម ប្រធានក្រុមត្រូវផាត់ពណ៌ក្រហមទៅលើប្រអប់នោះ ហើយមិនចាំបាច់ឲ្យក្រុមបន្តស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រអប់ជាប់គ្នានោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញក្រុមស្រាវជ្រាវគួរតែរំលងប្រអប់មួយ ឬពីរ ដើម្បីបន្តការស្រាវជ្រាវប្រអប់ផ្សេងទៀត។ ជាទូទៅ ធ្វើបែបនេះ នឹងបង្កើនប្រសិទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ ក្នុងការពន្លឿនឆ្ពោះទៅដល់ចំណុចដែលជាព្រំប្រទល់នៃចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត ហើយពុំចាំបាច់ចំណាយពេលច្រើនក្នុងការស្រាវជ្រាវនៅចំកណ្តាលនៃចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត (CHA)។

៦. ធនធាន និងវិធីសាស្ត្រ

ជាទូទៅ ធនធាន និងវិធីសាស្ត្រ ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស នៅក្នុងដំណើរការនៃការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម (CMRS) រួមមានៈ

ក) ការពង្រាយកម្លាំងមនុស្សដោយប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនរាវមីន៖ បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវអាចប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនរាវមីនប្រភេទផ្សេងៗរាប់បញ្ចូលទាំងម៉ាស៊ីនរាវមីនជម្រៅជ្រៅ (large loops)។ ប្រតិបត្តិករនឹងត្រូវធ្វើតេស្តម៉ាស៊ីនដើម្បីបញ្ជាក់ថាម៉ាស៊ីននីមួយៗមានសមត្ថភាពក្នុងការស្វែងរកគ្រាប់នៅក្នុងជម្រៅដែលបានកំណត់ដោយស្តង់ដាជាតិ។ គំរូនៃប្រភេទគ្រាប់ដែលត្រូវស្វែងរកគួរតែត្រូវបានរៀបចំឲ្យមាននៅក្នុងការដ្ឋាន ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាវត្ថុធ្វើតេស្ត។ ការធ្វើតេស្តម៉ាស៊ីនត្រូវធ្វើឲ្យបានជាប្រចាំ ហើយគួរធ្វើតេស្តបន្ថែមនៅពេលដែលមានការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទដីគួរឱ្យកត់សម្គាល់។

ខ) សត្វហិតរកជាតិផ្ទុះ៖ ការប្រើប្រាស់សុនខហិតរកជាតិផ្ទុះ គឺជាមធ្យោបាយសមស្របសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម ក្នុងករណីភាគច្រើនសុនខហិតរកជាតិផ្ទុះមានប្រសិទ្ធភាពជាងការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនរាវមីន។ សុនខហិតរកជាតិផ្ទុះ (EDD) នឹងហិតរកតែជាតិផ្ទុះដោយមិនហិតរកលោហៈធាតុឡើយ ដូច្នេះនៅក្នុងតំបន់ដែលមានអំបែង និងដីមានជាតិដែកច្រើន សុនខនឹងក្លាយជាជម្រើសល្អបំផុត ប៉ុន្តែត្រូវមានបុគ្គលិកកាន់ម៉ាស៊ីនរាវផងដែរ។ ច្បាប់និងបទបញ្ញាទូទៅសម្រាប់សុនខហិតរកគ្រឿងផ្ទុះ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម នឹងនៅតែអនុវត្តប៉ុន្តែវិធីស្រាវជ្រាវនឹងមានការខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច។

គ) គ្រឿងចក្រ៖ ជាទូទៅគ្រឿងចក្រ (គ្រឿងចក្របោសសម្អាត) មិនគួរត្រូវប្រើនៅក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោមទេ (CMRS) ព្រោះវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស នៅក្នុងដំណើរការនេះ ផ្តោតទៅលើការពន្លឿនការពង្រាយកម្លាំង និងការស្រាវជ្រាវឲ្យបានលឿនបំផុតដោយប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងកម្រិតអប្បបរមា។ នៅក្នុងស្ថានភាពខ្លះ ឧបករណ៍កាត់ព្រៃខ្នាតតូច និងម៉ាស៊ីនរៀបចំការដ្ឋានអាចប្រើប្រាស់បាន ប៉ុន្តែជាទូទៅមិនគួរប្រើប្រាស់ទេ។

ឃ) ការប្រើប្រាស់ធនធាន/ឧបករណ៍ស្រាវជ្រាវរួមគ្នា៖ ជាទូទៅការដាក់ពង្រាយអ្នកកាន់ម៉ាស៊ីនរាវ និងសុនខហិតរកជាតិផ្ទុះសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសនៅក្នុងតំបន់គ្រាប់បែកចង្កោម គឺជាវិធីសាស្ត្រ ដ៏មានប្រសិទ្ធផលខ្ពស់។ ឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ដូចជាដ្រូន (UAV) អាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់ជាជំនួយក្នុងការគូសផែនទី និងជួយដល់ការសម្រេចចិត្តក្នុងការពង្រាយកម្លាំង។

ចំណាំ៖

នៅពេលរកឃើញគ្រាប់មីនអំឡុងពេលស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោម ប្រតិបត្តិករត្រូវចាត់ទុកថាតំបន់នោះជាចម្ការមីន និងមិនមែនជាចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមទៀតទេ។ ការបន្តប្រើប្រាស់នីតិវិធីស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសគ្រាប់បែកចង្កោម នៅក្នុងតំបន់នេះ ត្រូវតែពិនិត្យឡើងវិញ។

៧. ការកំណត់ទំហំ និងរបាយការណ៍

ទំហំចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិតត្រូវបានកំណត់មិនឲ្យលើសពី២០ហិកតា ប្រសិនបើវាមានទំហំធំជាងការកំណត់ វាគួរតែត្រូវបានបំបែកទៅជាពហុកោណតូចសម្រាប់សកម្មភាពបន្ទាប់។ ប្រសិនបើមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ការបំបែកចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិតដែលមានទំហំធំលើសពីការកំណត់ វាគួរតែត្រូវបានចែកចេញជាផ្នែកតូច ដោយផ្អែកលើចំណុចភស្តុតាង និងស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។ បន្ទាប់ពីការស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសត្រូវបានបញ្ចប់ និងទំហំចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិតត្រូវបានកំណត់រួច ក្រុមស្រាវជ្រាវត្រូវបំពេញទម្រង់របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោមហើយបញ្ជូនមកអង្គភាពទិន្នន័យរបស់អាជ្ញាធរមីន។

៨. ការទទួលខុសត្រូវនិងភាតព្វកិច្ច

៨.១ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរមីន

- ផ្តល់ប្រឹក្សាអំពីបទដ្ឋាននិងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការធានាគុណភាព និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ដែល ត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចសន្យា និងការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងបោសសម្អាត។
- ផ្តល់បណ្ណ័ទទួលស្គាល់ និងអាជ្ញាបណ្ណ័ឱ្យដល់ប្រតិបត្តិករ
- ត្រួតពិនិត្យ និងកត់ត្រា សកម្មភាពស្រាវជ្រាវសំណល់គ្រាប់បែកចង្កោមរបស់ប្រតិបត្តិករ
- រក្សាកំណត់ត្រាផ្ទៃដីបានបោសសម្អាតរួច និងផ្ទៃដីមិនបានបោសសម្អាតដែលបង្ហាញពីស្ថានភាព ពហុកោណនីមួយៗនៃចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត ឬតំបន់មានការសង្ស័យ។
- ត្រួតពិនិត្យអង្គការបោសសម្អាតមីន និងអង្គភាពចំណុះស្របតាមស្តង់ដាជំពូក៣ និងតម្រូវការនានានៃ កិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀងបោសសម្អាតដែលពាក់ព័ន្ធ។
- រៀបចំឲ្យមាន និងទុកដាក់ឯកសារស្របច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះទស្សនៈកិច្ច និងត្រួតពិនិត្យការដ្ឋាន។

៨.២ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រតិបត្តិករ

- ទទួលបានបណ្ណ័ទទួលស្គាល់ និងអាជ្ញាបណ្ណ័ពីអាជ្ញាធរមីន
- អនុវត្តការបោសសម្អាតតាមបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការ និងធានាបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការរបស់សាមីស្ថាប័នស្របទៅនឹងស្តង់ដាសកម្មភាពកម្ចាត់មីនកម្ពុជា
- ប្រតិបត្តិករត្រូវបង្កើតបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការគូសពហុកោណចម្ការគ្រាប់បែកចង្កោមពិត CHA។
- រៀបចំ និងបញ្ជូនឯកសារនៃការបោសសម្អាតទៅតាមពេលវេលាដែលបានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមីន
- អនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការក្នុងគោលបំណងបោសសម្អាតផ្ទៃដីទៅតាមតម្រូវការ ដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀងបោសសម្អាត។
- អនុវត្តនូវការធានាគុណភាព និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាពផ្ទៃក្នុងស្របតាមបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការ SOP។

៨.៣ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ជំនួយ

- ទំនួលខុសត្រូវរបស់ភ្នាក់ងារម្ចាស់ជំនួយ គឺធានាថាគម្រោងដែលពួកគេបានផ្តល់មូលនិធិត្រូវបានគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពដោយអនុលោមតាមស្តង់ដាសកម្មភាពកម្ចាត់មីនកម្ពុជា។

- ម្ចាស់ជំនួយត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវផងដែរ ក្នុងការធានាថាភារកិច្ច និងគម្រោងដែលទទួលបានមូលនិធិ គឺស្របតាមអាទិភាពថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត តាមរយៈ អាជ្ញាធរមីន និងភីម៉ាក់/ម៉ាពូ។ ករណីនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងហ្មត់ចត់លើការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃគម្រោងបោសសម្អាត ការបង្កើតឯកសារកិច្ចព្រមព្រៀង និងការធានាថាប្រតិបត្តិករដែលត្រូវបានជ្រើសរើស សម្រាប់អនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវស្របតាមលក្ខខណ្ឌបណ្ណ័ទទួលស្គាល់ អាជ្ញាបណ្ណ័ និងស្តង់ដារអាជ្ញាធរមីន។

ថ្ងៃចន្ទ ១២កើតខែកត្តិក ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស ២៥៦២
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨

អគ្គលេខាធិការ

ព្រំ សុគមង្គល